

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra SOMMERGLÆDER

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 405. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang01val-shoot-idm140084318808320/facsimile.pdf> (tilgået 19. juni 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

— Hva' Satan faar De Deres Pi'er for, Nielsen, sagde han pludselig.

Nielsen holdt begge Hænderne i Bukselommerne:

— Man faar dem paa Ansigt, Andersen, og saa paa Bevægelsen.

Slagteren stod lidt igen:

— Ja, sagde han:

— Det er s'gu det, man spekulerer over. Men hvad En angaar, er man jo gift Mand.

— Farvel, Nielsen.

Slagter Andersen var tredive Aar og for nylig tredie Gang gift. Det var, ligesom hans Kone, der ellers havde været kønne nok, sygnede helt hen, som om Andersen tog fra dem baade Pust og Huld i det ægteskabelige Samliv.

Men Gifteriet var det alligevel, Brasen stadigt drev sin Spot med.

— Ja, svarte saa Andersen:

— Der er s'gu dem, der maa til Alteret hver Gang

Slagteren gik ud til sin Vogn, som Hesten sindigt flyttede hen foran Købmand Terkildsens gule Hus, der var i to Etager, med hvidmalede Gesimser og grønne Vindueskarmer. Til Butiksdøren førte en Trappe op, hvis Gelænder var hundrede Aar. Da Slagter Andersen vilde køre ind gennem Porten, kom Konsulen — Hr. Terkildsen var Vice-Konsul for Sverige og Norge — frem paa sin Trappe. Han var skægløs, bar brun Paryk og havde ingen Læber.

Han nikkede et „Godmorgen“ til Slagteren, der betød, at Hr. Andersen skulde stanse.

— Godmorgen, sagde han igen, og tav et Sekund paany — det var Hr. Konsulens Vane at lade sin Medverden vente et Nu mellem hver af sine Sætninger —:

— Vejret er ellers godt.

Konsulens Yndlingsord var Ordet „ellers“, der bestandig skjulte de hemmelige Forbehold, som tre Herreder frygtede.